

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010035
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3514010035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a prísediacich F. Y. a I. T. B., v trestnej veci obžalovaného L.Í. C., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom P. A., E. P. Č.. XXX/X, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava (ďalej len „ÚVTOS a ÚVV Ilava“), trestne stíhaného pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 11. marca 2014 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: L. C. E. B. Á. Č., nar. XX.XX.XXXX v L.,
trvale bytom P. A., Ul. P. Č.. XXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

je v i n n ý , ž e

minimálne od februára 2013 až do 09.10.2013 si neoprávnene od neznámych osôb z Myjavy a z ďalších presnejšie nezistených miest zadovážoval metamfetamín (pervitín), ktorý najmä u seba a v byte č. XX na ulici P. Č.. XXX/X v P. A. prechovával a následne na rôznych miestach v Starej Turej za rôzne sumy a v rôznych množstvách predával presnejšie neustálenému počtu osôb (náhodne alebo na základe vopred telefonicky dohodnutých stretnutí), minimálne však L. W. a T. W., pričom dňa 09.10.2013 bolo pri osobnej prehliadke obžalovaného L. C. nájdené a zaistené igelitové uzatvorené vrečko s ulomenou zatavenou striekačkou s obsahom 477 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,6 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 9-37 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ďalej pri domovej prehliadke dňa 09.10.2013 u obžalovaného L. C. v byte č. XX na ulici P. Č.. XXX/X v P. A.E.D. boli nájdené a zaistené:

- uzavretý sklenený pohár, ktorý po vysušení obsahu obsahoval konope s celkovou hmotnosťou 56,52 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,9% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 113-277 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
- uzavretý sklenený pohár, ktorý po vysušení obsahu obsahoval konope s celkovou hmotnosťou 61,28 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,8 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 123-294 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
- papierová skladačka s obsahom 90 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,1 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 2-7 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok a konope je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok,

t e d a

- neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l

- zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 204/2013 Z. z.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný z a r a ď u j e pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á trest prepadnutia veci, a to sumy 250,- Eur, ktoré boli zaistené dňa 09.10.2013 pri domovej prehliadke u obžalovaného L. C. v byte č. XX v P. A. na ul. P. Č.. XXX/X.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie pod sp. zn. 1T/14/2014 trestné konanie proti obžalovanému na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 261/13/3304 - 54 zo dňa 23.01.2014, podanej podľa § 232 ods. 4 Trestného poriadku na tunajší súd dňa 24.01.2014, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) na skutkovom základe tam uvedenom.

V predmetnej trestnej veci vykonal tunajší súd hlavné pojednávanie dňa 11.03.2014, na ktoré predvolal obžalovaného a upovedomil jeho obhajcu a prokurátora.

Po otvorení hlavného pojednávania predseda senátu zistil, že prokurátor nechce uzatvoriť dohodu o vine a treste s poukazom na to, že jedno dohodovacie konanie prebehlo a bolo neúspešné. Obžalovaný a obhajca zhodne uviedli, že nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Po prečítaní obžaloby prokurátorom, po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a poučení podľa § 257 Trestného poriadku, obžalovaný vyhlásil svoju vinu. Následne predseda senátu prečítal obžalovanému otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky odpovedal obžalovaný zhodne áno. Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, súhlasne sa vyjadril aj jeho obhajca. Nakoľko boli splnené procesné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného a jeho vyhlásenie nebolo v rozpore s doteraz zhromaždenými dôkazmi, ktoré boli predložené súdu s obžalobou vo vyšetrovacom spise Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom ČVS: ORP - 126/OEK-NM-2013, súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku a dokazovanie o skutku v rozsahu v akom sa priznal nevykonal a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného (pravdivosti jeho vyhlásenia korešpondujú aj ostatné usvedčujúce dôkazy z prípravného konania, najmä výpovede jednotlivých svedkov, znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, výstupy z odposluchov telekomunikačnej prevádzky a listinné dôkazy) uznal obžalovaného za vinného zo žalovaného skutku, ktorý je potrebné po právnej stránke kvalifikovať ako zločin nedovolennej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaný neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku

Ďalšie dokazovanie sa na hlavnom pojednávaní potom zameralo na vykonanie dôkazov súvisiacich s výrokom o treste.

Z vylúchu obžalovaného L. C.Á. na hlavnom pojednávaní, ktorý bol vykonaný k trestu, vyplynulo, že neodmietol vypovedať a uviedol, že sumu 250,- Eur, ktorá bola nájdená v jeho veciach pri domovej prehliadke, vyhral na automatoch v pohostinstve Vikárka.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný nebol dosiaľ súdne trestaný.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 02.12.2013 vyplynulo, že obžalovaný v tejto evidencii má evidované dva záznamy o spáchaní priestupkov a uložení priestupkovej sankcie z roku 2011.

Správou ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 22.11.2013 je obžalovaný hodnotený kladne.

Z miesta trvalého bydliska mestom Stará Turá zo dňa 26.11.2013 nie je obžalovaný bližšie hodnotený. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané ďalšie dôkazy uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 11.03.2014.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle, keďže vzhľadom na všetky skutkové okolnosti vedel, že svojím konaním porušuje záujem chránený Trestným zákonom a napriek tejto vedomosti tak konal. Svojím konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia pred konzumáciou a škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, na nakladanie s ktorými nemal obžalovaný príslušné štátne povolenie.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

Podľa § 38 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 48 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona, súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene

a) vyrobí,

b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,

c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje,

potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

* * * *

Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho osobné pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, ktorú i priznal obžalovanému a to priznanie ku skutku v podobe vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Vyhlásenie obžalovaného o vine za žalovaný skutok je potrebné hodnotiť ako priznanie podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko ide o odklon na hlavnom pojednávaní, ktorý ho urýchľuje, na rozdiel od často zdĺhavého a rozsiahleho hlavného pojednávania, na ktorom sa vykonávajú všetky dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, k osobe páchatela, trestu a

ochrannému opatreniu, prípadne k náhrade škody. Vyhlásenie viny skrakuje čas medzi vznesením obvinenia a konečným rozhodnutím vo veci samej. Ďalšie dve poľahčujúce okolnosti, a to, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život [§ 36 písm. j) Trestného zákona] a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom [§ 36 písm. n) Trestného zákona], ktorých aplikácie sa obhajoba domáhala v záverečnej reči, súd neakceptoval. K nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona je potrebné uviesť, že uvedenú poľahčujúcu okolnosť možno priznať, ak páchatel trestného činu dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti - pod čo spadá najmä rodina, zamestnávateľ, škola a pod.. Pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nestačí len zistenie, že obžalovaný nebol dosiaľ súdne trestaný. Zo skutkovej vety tohto rozsudku a vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa dopúšťal žalovanej trestnej činnosti približne trištvrte roka a bol predtým dva krát postihnutý za priestupky v roku 2011, čo podľa názoru súdu nezodpovedá požiadavke zákona viesť riadny život. K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona súd uvádza, že toto ustanovenie vyžaduje, aby páchatel trestnej činnosti napomáhal príslušným orgánom (polícii, prokuratúre, súdom) pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, pričom však hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti závisí od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatel'a, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Obžalovaný v prípravnom konaní dva krát odmietol vypovedať a ako obvinený vypovedal až dňa 16.12.2013, kedy sa priznal k spáchaniu skutku tým spôsobom, že skutočnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 10.10.2013 sa zakladajú na pravde, pričom vo svojej výpovedi neuviedol všetky rozhodujúce okolnosti trestného činu, odkiaľ napríklad zadovážoval omamné a psychotropné látky a pod. Z jeho výpovede teda nevyplývajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe orgánom činným v trestnom konaní a ktoré by napomáhali objasneniu jeho trestnej činnosti. Orgány činné v trestnom konaní mali k dispozícii i iné usvedčujúce dôkazy a neboli odkázané len na priznanie obžalovaného. Napokon priznanie obžalovaného je zohľadnené v priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na strane priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. U obžalovaného tak prevažujú poľahčujúce okolnosti.

Trestný zákon stanovuje pri žalovanom trestnom čine podľa § 172 ods. 1 trest odňatia slobody vo výmere 3 roky až 10 rokov. Prokurátor v záverečnej reči navrhoval uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a obhajoba navrhovala uloženie podmienečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom na primeranú skúšobnú dobu a primeranými obmedzeniami. Trestný zákon v znení účinnom do 31.07.2013 v § 172 ods. 1 ustanovoval trest odňatia slobody vo výmere 4 roky až 10 rokov. Novelou Trestného zákona, ktorá bola vykonaná zákonom č. 204/2013 Z. z., došlo k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby zo štyroch rokov na tri roky s účinnosťou od 01.08.2013. Z dôvodovej správy k novele zákona č. 204/2013 Z. z. vyplynulo, že novela má riešiť postavenie páchatel'ov, ktorí boli pristihnutí s množstvom drogy, ktorá mierne presahuje desať násobok obvykle jednorazovej dávky drogy pre osobnú spotrebu (§ 135 Trestného zákona). V prejednávanom prípade však prokuratúra podala obžalobu na páchatel'a, u ktorého bolo zaistených minimálne 11 dávok pervitínu s účinnou látkou metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a minimálne 236 dávok marihuany z rastliny rodu konope, ktorej účinnou látkou je THC, ktoré je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok. Súčasne bolo preukázané, že uvedené minimálne množstvá dvoch druhov drog si obžalovaný zadovážil a prechovával nie pre svoju potrebu, ale boli určené na predaj a boli predané minimálne dvom osobám. Teda je preukázané, že vzhľadom na množstvo zaistenej drogy, dva druhy drogy (tzv. mäkká droga marihuana a tzv. tvrdá droga pervitín), výpovede svedkov L. W. a T. W., množstvo zaistených injekčných striekačiek (22 kusov nepoužitých a dva kusy použitých so zataveným koncom s obsahom pervitínu a obalené lepiacou páskou), obžalovaný nie je užívateľom drog, ale ich distribútorom. Je zásadný rozdiel medzi užívateľom a dilerom drog, ktorý drogy predáva za účelom nezákonného zárobku na úkor života a zdravia iných. Je všeobecne známou skutočnosťou, že díleri drog si svojich „klientov vyrábajú“ tak, že spočiatku im ponúkajú drogy zadarmo alebo za zníženú cenu. Neskôr, keď sa u nich vyvinie závislosť, drogy užívajú častejšie a sú ochotní za drogu zaplatiť vyššiu cenu a v prípade, že na drogu nemajú, nastupuje sekundárny dôsledok drogovej trestnej činnosti a to najmä majetková trestná činnosť páchaná užívateľmi drog za účelom získania prostriedkov na svoju drogu, ktoré prostriedky končia v rukách konečných dílerov a z ich úrovne v rukách osôb vo vyšších štruktúrach drogovej scény. Preto je potrebné dôsledne rozlišovať medzi ukladaním trestnoprávných sankcií užívateľom drog a dilerom drog. Z uvedených dôvodov ako aj z hľadiska ochrany spoločnosti, ochrany života a zdravia ľudí pred konzumáciou a škodlivými účinkami omamných a psychotropných

látok, jedov a prekursorov súd, návrh obhajoby na uloženie podmieneného trestu odňatia slobody neakceptoval a ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 3 roky so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko doposiaľ obžalovaný nebol súdne trestaný.

Súčasne súd ukladal obžalovanému i trest prepadnutia veci a to sumy 250,- Eur, ktorá bola zaistená pri domovej dňa 09.10.2013 u obžalovaného L. C. v byte č. XX v P. A. na ul. P. Č.. XXX/X. Uvedená suma pozostávala prevažne z bankoviek o nominálnej hodnote 5, 10, 20 Eur, tieto sa našli pri injekčných striekačkách (používajú sa na prepravu pervitínu o čom má súd vedomosť z doteraz prejednaných a rozhodnutých súdnych prípadov). Z výpovedí svedkov L. W. a T. W. vyplynulo, že za drogy obžalovanému platili peniazmi, pričom obžalovaný bol nezamestnaný a teda bez legálnych zdrojov príjmu. Keďže je preukázané, že obžalovaný drogy predával, musel si ich najprv zadovážiť, teda od niekoho kúpiť a zaplatiť za ne, aby ich následne mohol predať. Preto je opodstatnený záver, že uvedené peniaze pochádzajú z trestnej činnosti - predaja drog. Keďže ide o prostriedky získané trestným činom, súd uložil podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia veci a to sumy 250,- Eur, ktoré sú uložené na depozitnom účte súdu.

Súd považuje uložený trest vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, čas, ktorý uplynul od spáchania skutkov po rozhodnutí súdu za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.